

Lesninger 11. søndag i det alminnelige kirkeår (år A)

1. lesning 2 Mos 19,2–6a

Dere skal være et kongerike av prester og et hellig folk for meg

I de dager kom israelittene til Sinai-ørkenen og slo leir der i villmarken. Israelittene leiret seg rett imot fjellet, mens Moses steg opp til Gud. Da ropte Herren til ham fra fjellet: «Dette skal du si til Jakobs ætt og gjøre kjent for Israels folk: Dere har sett hva jeg gjorde med egypterne, og hvordan jeg løftet dere på ørnevinger og førte dere hit til meg. Dersom dere nå vil lytte til mine ord og holde min pakt, så skal dere være min eiendom fremfor alle andre folk; for hele jorden er min. Dere skal være et kongerike av prester og et hellig folk for meg.»

Responsoriesalme Sal 100 (99),2. 3. 5

Omkved: Vi er hans folk, den hjord han vokter.

Juble for Herren, all jorden,
tjen Herren med glede!
Tre frem for hans åsyn
med hjertet fylt av lovsang.

Vit at Herren er Gud.
Han har skapt oss, og vi er hans.
Vi er hans folk,
den hjord han vokter.

Ja, Herren er god,
hans kjærlighet varer evig,
hans trofasthet varer fra slekt til slekt.

2. lesning Rom 5,6–11

Ble vi forsonet ved Sønnens død, langt større grunn er det da til at vi skal bli frelst ved hans liv

For vi var ennå hjelpeløse den gang Kristus, til den fastsatte tid, gikk i døden for synderne. Knapt ville vel ellers noen gå i døden, selv for en

rettferdig mann – jo, for et godt menneske ville kanskje enkelte manne seg opp til å dø. Men Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere; slik gir Gud oss beviset på sin kjærlighet, og desto sikrere kan vi da være på å bli frelst fra Guds vredes dom ved ham, nå som vi er rettferdiggjort ved hans blod. Ble vi forsonet med Gud ved hans Sønns død, den gang vi var hans fiender, langt større grunn er det da til at vi skal bli frelst ved hans liv, nå da vi er forsonet – ja, ikke bare forsonet, men også fulle av glad tillit til Gud ved vår Herre Jesus Kristus, ved hvem vi nå har mottatt forsoningen.

Halleluja Mark 1,15

Halleluja. Guds rike er nær. Vend om og tro på Evangeliet. Halleluja.

Evangelium Matt 9,36–10,8

Så kalte han til seg sine tolv disipler og sendte dem ut

På den tid så Jesus utover folkemengdene og ble grepet av en hjertens medynk med dem, for de var like forkomne og hjelpeløse som en fåreflokk uten hyrde. Og så sier han til sine disipler: «Avlingen er rik, men høstfolkene få; be derfor ham som er herre over avlingen, at han sender arbeidere ut for å høste den.» Så kalte han til seg sine tolv disipler og gav dem makt til å drive ut vanhellige ånder og til å helbrede alle slags sykdommer og skrøpeligheter. Og dette er navnene på de tolv apostler: Den første er Simon, han som kalles Peter; så hans bror Andreas, så Jakob, sønn av Sebedeus, og hans bror Johannes, så Filip og Bartolomeus, Thomas og Matteus, tolloppkreveren, Jakob, sønn av Alfeus, og Taddeus, Simon den nidkjære, og Judas Iskariot, han som forrådte ham. Disse tolv sendte Jesus ut, mens han la dem følgende på hjerte: «Unngå de veier som fører til hedningene, og hold dere borte fra samaritanernes byer; gå i stedet til Israels bortkomne får. Og hvor dere kommer, skal dere forkynde at himlenes rike er nær. Helbred syke, oppvekk døde, rens spedalske, driv ut demoner. Som gave har dere fått det, som gave skal dere gi det videre.»